

A **autoestrada A-6** é a principal arteria de comunicacións do norte de Galicia coa meseta. A rede de estradas complétase cunha chea de vías secundarias e pistas.

AUTOESTRADA A-6 AO SEU PASO POR OUTEIRO DE REI

GRANXA LEITEIRA NA VEIGA DO PUMAR

GRANXA EN RIBEIRAS DE LEA

A industria xira arredor da gandaría. Está dedicada á elaboración e transformación de lácteos, cárnicos e pensos en parques empresariais.

FACTORIA LEITEIRA EN OUTEIRO DE REI

A **Terra Chá** é unha superficie achairada rodeada de montañas e na que se erguen frecuentes outeiros. É a penechaira máis ampla de Galicia, que se corresponde coa cabeceira da bacía do río Miño.

A **pobación** vive moi diseminada por todo o territorio en pequenos lugares e aldeas dando a sensación de que o hábitat está “pulverizado” na paisaxe. Pola contra, o programa de colonización destas terras nos anos 1960 supuxo tamén a creación de catro “**poboados de colonización**”: Matodoso, Veiga do Pumar, Arneiro e Espiñeira.

As **formas das parcelas** son moi regulares, como resultado dunha agresiva concentración parcelaria practicada na década de 1960 e que cambiou a paisaxe rural da zona na súa totalidade.

Os **prados** e os **pastos** dominan na paisaxe. Polo xeral están plantados, polo que se poden considerar un tipo de cultivo. A súa herba é cortada e almacenada para o consumo do gando. Nos últimos anos, os prados están a ser substituídos por **plantacións**, sobre todo de eucaliptos e piñeiros, dada a crise do sector leiteiro e as axudas á reforestación da Unión Europea.

A **cría de vacún** é unha das bases da economía da comarca que está especializada na produción de leite e carne en granxas moi tecnificadas.

A **Serra do Xistral** e **Cordal de Neda** pechan e delimitan a Terra Chá polo norte, separándoa da Mariña. Estes relevos dividen a cunca do Miño das dos ríos que verten as augas ao Mar Cantábrico.

CASTRO DE VILADONGA

CASA-VIVENDA EN OUTEIRO DE REI

VILALBA. TORRE DOS ANDRADE

LAGOA DE COSPEITO.

Na Terra Chá atopamos restos arqueolóxicos importantes, habitados do s. III a.C. ao V d.C., o que proba a continuidade do poboamento dos asentamentos castrexos durante a época romana.

A vivenda tradicional da Terra Chá caracterízase polo seu gran tamaño e volume prismático. Son edificacións illadas, de dous andares, cubertas por tellados de lousa a catro augas.

Vilalba é a capital da Terra Chá. É o centro comercial e de servizos dunha ampla contorna, ao redor da súa feira semanal. Produto da súa historia, posúe unha relevante zona vella.

A Lagoa de Cospeito é un dos humidaís que quedan na Terra Chá. Polo seu carácter achairado, a auga formou nela un sistema de lagoas interconectado por regueiros e ríos, pero as concentracións parcelarias as afectaron gravemente. A inclusión na Rede Natura 2000, baixo o nome de ZEC Parga-Ladra-Támoga, protexeu os humidaís existentes.

A cabana da Terra Chá está conformada por vacas dedicadas a carne (razas galega e asturiana) e a leite (raza frisoa).

4.600	MILLÓNS DE ANOS	ARCAICA (PRECÁMBRICA)	552	MILLÓNS DE ANOS	500 M.A.	PRIMARIA (PALEOZOICO)	430 M.A.	400 M.A.	350 M.A.	270 M.A.	245 M.A.	200 M.A.	SECUNDARIA (MESOZOICO)	140 M.A.	65 M.A.	TERCIARIA (CENOZOICO)	1,6 M.A.
		CÁMBRICO				ORDOVÍCIO		SILÚRICO	DEVÓNICO	CARBONÍFERO	PÉRMICO	TRIÁSICO	XURÁSICO		CRETÁCICO		